

Τὸ δόνεια αὐτῆς κατέστη δημοτικὸν οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἰδίοις αὐτῆς ὑπηκοοῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς γείτοσιν, οἵς ἐπεδιήθη ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς γενναιότητος καὶ τῶν μεγάλων αὐτῆς κατορθωμάτων. Μυρία δύσα ἀφηγοῦνται μυθεύματα καὶ διηγήματα περὶ τῆς ἔξοχου καλλονῆς, τῆς ἱκανότητος αὐτῆς ὡς βασιλίσσης, τῆς γενναιότητος, τοῦ ἄγαν φιλοδέκατου αὐτῆς πνεύματος καπ.

Εἰς τῶν μεγίστων ρώσων ποιητῶν, δὲ Λαρμοντώφ, ἐπροσωποποίησε καὶ ἔξιμην διὰ τοῦ ἀρίστου καὶ ἀνωτάτου τῶν ποιημάτων αὐτοῦ τὴν βασιλίσσαν τῆς Γεωργίας, Ταμαρήν. Ὁ διάσημος μουσικὸς Ἀντώνιος Ρουμπινστάιν εὗρε τὸ ποίημα τοῦτο τόσον ὠραῖον ὡστε ἐμελοποίησε τοῦτο καὶ ἤρατο μεγάλας ἐπιτυχίας.

Ταμαρὴ εἶναι τὸ δημοτικώτατὸν ἴστορικὸν πρόσωπον ἐν Γεωργίᾳ, περὶ αὐτῆς δὲ περιστρέφονται αἱ πλεῖσται τῶν διηγήσεων. «Ἐστι δὲ μυθολογικὸν πρόσωπον ἀνευρισκόμενον ἐν πᾶσι τοῖς ἀσμασὶ τῆς Γεωργίας, ἐν πάσαις ταῖς παροιμίαις καὶ τοῖς μύθοις. Ἀφότου δὲ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Γ' ἐπεσκέψατο τὸν Καύκασον διάσημος ζωγράφος ἐπειράθη νὰ ἔκθεσῃ ἐπὶ τῆς δόσης αὐτοῦ τὴν αὐτήν ἐργασίαν, ἦν καὶ δὲ Λαρμοντώφ ἔξετέλεσε διὰ τοῦ καλάμου. Ὁ ζωγράφος οὗτος εἶναι δὲ ζωγράφος τῆς αὐτῆς Μιχαήλ Ζίσης, οὗγγρος τὸ γένος.

Μετάξι τῶν μυθωδῶν ἀρχηγήσεων, ἀσπερ ἥκουσα περὶ τῆς βασιλίσσης Ταμαρῆς, λέγει δὲ ἐν λόγῳ περιηγητῆς, ἐνθυμοῦμαι ἔνια καλλιστα ἔξεικονίζοντα τὴν ὠραίαν ταύτην βασιλίσσαν.

Περιηγούμενός τις τὴν Γεωργίαν ἔκπληκτος εἰσέβαλλεν μακρὰν σειρὰν ὄρεων, ἀρχηγούμενων ἀπὸ τῆς Κουταΐδος καὶ γωρούντων ἐν τῇ ἀποστάσει καθ' ὅλην τὴν πεδιάδα τοῦ Κιού. Κατὰ τοὺς γεωλόγους τῆς Γεωργίας οἱ λόφοι οὗτοι ἔχρησίμευον ὡς σημεῖα τῆς δόσης τῶν συνοδιῶν πρὸς τὸν Εὔξετον. Τὰ τοιαῦτα ὅμως ἀποτελοῦσι μᾶλλον εἰκασίας. Οἱ τῆς Γεωργίας κατοικοὶ, ἀποκαλοῦσιν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν τὰ ὑψώματα τοῦτα Νακοσάρι, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει σανδάλια, δὲ λαὸς ἐρμηνεύει αὐτὰ ὅμηρος περὶ τῶν βροχῶν αἱ δὲ ἀμαζόνες αἰταὶ ἡγαγάκτησαν νὰ σταθεῖστωσι συγχάκις, ἵνα καθαρίσωσι τὰ σανδάλια αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βορβόρου, ὅστις εἰχε περικαλλύψει αὐτά. Τοσοῦτος ὅμως ἦν δὲ ἀριθμὸς τῶν πολεμιστριῶν τούτων ὥστε ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ ἀποτιναχθέντος πηλοῦ, σειρὰ ὅλη λόφων κατὰ μῆκος τῆς δόσης, ἦν ἡκολούθησαν.

Καὶ σήμερον ἔτι ἀνευρίσκονται τὰ ἔρειπια τῶν ἀνακτόρων τῆς Ταμαρῆς ἐν τοῖς πέρι τοῦ Βατούμ, ἐπὶ τῶν ὄγκων τοῦ Τσουρόγη. Ταῦτα εἰσὶ τὸ ἀνάκτορο, δῶν ἐν ἴδρυται ἐπὶ τοῦ λόφου Εὐφράτου, ἐν οἷς ἡ Ταμαρὴ διήργατο τὸ θέρος. Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ τελευταίου τούτου ἀνακτόρου ἡ ἔπειτα φέρεται παράδοσις. «Η Ταμαρὴ εἶδε νύχτα τινὰ μέρα φῶς ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τούτου. Ἐπιθυμοῦσα δόμως ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ γνωρίσῃ πόθεν τὸ φῶς ἔκεινο προήργετο, ἐν γάρῳ ὅπου μόνον ἄγρια θηρία ἐνίρισκοντο, ἐν ἡ νυκτικερόβιον βαθύτατον ἐπεκράτει σκότος καὶ ἐν ἡ ενίρισκετο ἡ κατοικία τῶν δύο μεγάλων πονηρῶν πνευμάτων τοῦ Κατσού, καὶ τοῦ Εσμακῆ, ἀπινὰ ἀμύδρερη ἔφοδοντο τὸ φῶς, ἐπεμψε πολλὰ τῶν ὑπ' αὐτήν προσώπων ἵνα πληροφρηθῶσι πόθεν προήργετο τὸ μυστηριώδες τοῦτο φῶς. Τὰ πρόσωπα δόμως ταῦτα διέστρεψαν πάντα λέγοντα ὅτι οὐδὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνεκαλύψωσι. «Η Ταμαρὴ κατενόησεν ἐκ τούτου δτὸ τὸ φῶς ἀπετέλει σημεῖον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἕδουσιν αὐτοῦ παρεκκλησίου, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

«Ο Χοτζέ Χασάν ἐφέντης, μωχευθανὸς ἐκ τοῦ γωρίου Σεδζ-Τσουντῆ ἀφηγεῖται τὸ ἔπειτα ἴστορικον: Ὡπῆρχε πότε μέγας πέρσης βασιλεὺς, ἰσχυρότατος καὶ βασιλεύων ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Πάντες οἱ κατοικοὶ τοῦ κόσμου ἴσαν ὑπήκοοι αὐτοῦ. Η βασιλίσσα Ταμαρὴ ἦτο ἡ μόνη, ἣ τις ἀπέστερες ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν βασιλέα ἡ συζευχή αὐτοῦ. Ο βασιλεὺς λίγαν ἔξωργισμένος ἐπὶ τῇ ἀρνήσει ταύτης συνίθριτει ἀλόκληρον αὐτοῦ τὸν στρατὸν καὶ ἤξετο προβαίνων ἐναντίον τῆς βασιλίσσης τῆς Γεωργίας, κατοικούσης τότε ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ὑψώματος Εὐφράτου ἀνακτόρῳ αὐτῆς. Ο περιτάκος στρατὸς διῆλθε τὰ μέθορια τῆς Γεωργίας καὶ ἤθισε νὰ καταλάβῃ τὸ ἀνάκτο-

ρον, ἐν τῷ διποίῳ εἰρίσκετο ἡ βασιλίσσα. Αἱ ἀλλεπαλληλοὶ ἐπιθέσεις καὶ ὁ ἀρξάμενος λιμὸς δὲν ἴσχυσαν ν' ἀναγκάσωσι τὴν βασιλίσσαν νὰ παραδοθῇ. Ο βασιλεὺς δόμως μαθὼν ὅτι ἡ βασιλίσσα δὲν ἔπινε πλέον οἶνον, ἀλλὰ ὕδωρ μόνον, ἐπιμψεν αὐτῇ οἶνον τοῦ Μουργούμπι μετὰ τῆς δηλώσεως: «Η βασιλίσσα θὰ εὐχαριστήσῃ ἵσως πίνουσα οἶνον, δὲν δύναται πλέον νὰ εὕρῃ ἐν τῇ γάρᾳ ἀλτῆ». Εἰς τοῦτο ἡ βασιλίσσα απήγνητησε πέμψασα αὐτῷ ἰχθύν ζῶντα Σαμαΐα δὲ (ἀριεντίτι) καλούμενον μετὰ τῆς δηλώσεως: «Ο ζῶν Σαμαΐα θὰ ὑπουργήσῃ πιθανῶς τῷ βασιλεῖ τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ θὰ προτρέψῃ αὐτῷ νὰ εὐχηθῇ τὴν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Γκιρκάν (Κασπίας) ἐπιστροφὴν αὐτοῦ». Ημέραν τινὰ δόμως ἡ βασιλίσσα ἀπώλεσε τὸν οἶνον αὐτῆς διὰ τῆς προδοσίας μαύρου δούλου, πωλήσαντος αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, ὅστις διευήνυσε τῇ βασιλίσσῃ Ταμαρῇ ὅτι ἂν μὴ παρεδίδετο καὶ δὲν ἤθελε νὰ συζευχῇ αὐτὸν θ' ἀπέστελλεν αὐτῇ ὀλίγον χρέας ἵνα ἀντιστῆ εἰς μακροτέραν ἔτι πολιορκίαν. Διὸ τῆς λέξεως δόμως κρέας ἓνος τὸν πωληθέντα αὐτῷ οἶνὸν τῆς βασιλίσσης. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡνάγκασε τὴν βασιλίσσαν νὰ παραδοθῇ καὶ νὰ συζευχῇ αὐτόν, διότι ἡ μητρικὴ στοργὴ τὴν παρ' αὐτῇ μείζων τῆς ἀποστροφῆς, ἷν τὴν ἡσθάνετο πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Αἱ ἔξις νεώτεραι λεπτομέρειαι ἀναφέρονται περὶ τῶν εἰς τὴν ἐν Σικάγῳ ἐκθεσιν ἀφορώντων.

«Η Νέα Φιλλανδία ἀπεφάσισε νὰ μετάσχῃ τῆς Ἐκθέσεως.

Τὸ χρονικὸν ὅριον μέχρι τοῦ διποίου Πολιτεῖαν καὶ ξέναι γῷραι ὅρείλουσται νὰ ἀποδεχθῶσι τὸν δρισθέντα αὐτοῖς χῶρον ἐν τῷ ἑδάφει τῆς Ἐκθέσεως ὡρίσθη εἰς τὴν 20/1 Ιουνίου 1892.

«Ο ἡ Νεβάδας τῆς Πολιτείας Μοντάνας κ. Σ. Ι. Χάνταρ ἔχει συλλογὴν ἐξ ὑπερενδεκακισιλίων διαφόρων εἰδῶν ξύλων, ἀπολιθωμάτων καὶ λόπων. Μετέρ προτίθεται νὰ ἔκθεσῃ ἐν τῇ ἐν Σικάγῳ ἐκθέσει.

«Η πρὸς συμμετοχὴν τῆς πολιτείας Αρκανσάς ἐν τῇ ἐν Σικάγῳ ἐκθέσει ἐπιτροπὴ ἔχειλεξτο δέκα στρέματα γῆς (acres) παρὰ τὸν Μικρὸν Βράχον, ἀπερ θὲ καλλιεργήσῃ πρὸς παραγωγὴν διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων, ἀτινα ἐκτεθήσονται ἐν τῇ ἑδάφει. Πρὸς τούτους ἔληγχοταν μέτρα πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ διασονομικὸν τμῆμα τῆς ἐκθέσεως εἰδη πίτυος, λευκῆς δρυός, ἐρυθρᾶς δρυός, γλυκέος κόρμων, κυπαρίσου καὶ καρυᾶς.

«Η διὰ τὴν ἐκθεσιν ἐπιτροπὴ τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλλίας σκέπτεται ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀντίτυπα τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ διασήμου ἀρχεγόνου ἄντρου τῆς Β. Κουκοσλάνδης ὡς καὶ διλόχληρον αὐτοῦ καρυᾶς.

«Ο διδασκαλικὸς σύλλογος τῆς Δρέσδης, δὲ μουσικὸς σύλλογος τοῦ Βερολίνου, δὲ μουσικὸς ἀνδρικὸς σύλλογος τῆς Βιέννης καὶ λοιποὶ ὑπερσύζηθσαν πάντες νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου ἀφοῦ προηγουμένως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐν Κλήβελανδ μουσικὴν ἐκθετὴν τῷ 1893, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθησαν.

«Ο ἄρτι εἰς Ἀμερικὴν ἐκ μακρῶν ἐν τῷ ἑδωτερικῷ διαιμονῆς ἐπιστρέψας καλλιεργήσεις Γ. Α. Π. Χίνλυ, προτίθεται νὰ ἔκθεσῃ ἐνέσις τῶν λαμπροτέρων αὐτοῦ εἰκόνων. Αὐτῷ μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δρισθεῖσαν εἰκόνες αὐτοῦ εἶναι εἰκῶν φυσικοῦ μεγέθους τοῦ δουκὸς τῆς Όμαλης, τριτοτάκου μίον τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ὡς καὶ εἰκόνες τοῦ Ιουλίου Σίμωνος, τοῦ Χουαττλώου Ρήγη καὶ τοῦ Γεωργίου Πίκωτ.

«Ο χῶρος, ὅστις περιβάλλεται τὸ γαλλικὸν τμῆμα τῆς Ἐκθέσεως, διακοσμηθῆσεται ὑπὸ τοῦ Βιλμορέν, ὅστις εἶναι δὲ μετασημόστερος ἀνθοκόμος ἐν Γαλλίᾳ καὶ προϊσταται τοῦ μεγίστου ἐμπορικοῦ αἰκονιστικοῦ στόλου

ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ Βιλμορέν προέβη εἰς λαμπράς ἐξ ἀνθεών διακόσμους ἐν πάσαις τοῖς Παγκοσμίοις ἔκθέσεσιν ἐπὶ 25 καὶ ἐπέκεινα ἔτη λέγεται δὲ ὅτι ἀγωνίζεται ἥδη νὰ ὑπερβῇ πάσας τὰς προηγουμένας αὐτοῦ προσπαθείας.

Ἡ Ἀτμοπλοϊκὴ Ἐταιρία Cunard ἔζητησε χῶρον ἐν τῷ τοῦ ναυτικοῦ τυμάτι, ἵνα ἔκθεση σειράν σχεδίων, ἀναπτυσσόντων τὴν ταχύτητα τῶν τὸν Όχεανὸν διασχίζοντων σκαφῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς θαλασσοκανέντου ναυσιπλοΐας.

Ἡ πόλις τῆς Φιλαδελφείας θὰ προσθέτῃ εἰς τὰ τῆς Πενσυλβανίας ἔκθέματα ἐκλεκτὴν συλλογὴν ιστορικῶν κειμηλίων.

Ἔσπανικὴ λέσχη διωργανώθη ὑπὸ πολλῶν γυναικῶν τοῦ Σικάγου διμιλούσῶν τὴν ἐσπανικήν. Σκοπὸς τῆς λέσχης ταύτης εἶναι νὰ καταστήσωσιν εὐχάριστον ὑπὸ πάσαν ἔποιν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐσπανῶν ἐπισκεπτριῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν διὰ τῆς εἰς αὐτὰς παροχῆς ὁδηγῶν καὶ ἐρμηνέων καὶ διὰ μερίμνης ἐν γένει ὑπὲρ τῆς ἀναπαυτικῆς αὐτῶν καὶ τερπνῆς διαμονῆς ἐν Σικάγῳ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἔγκαινίων τῶν οἰκοδομῶν τῆς Ἐκθέσεως δέκα ἰδεάτεραι ἀμαξοστοιχίαι τεθῆσονται εἰς κίνησιν ἀπὸ Νέας Ὑπερκής κατὰ διαλειμματα δέκα λεπτῶν μετὰ λαμπροῦ δὲ διακόσμου καὶ μουσικῆς. Πρὸς τούτοις ἐν Νέᾳ Ὑόρκη σκοπεῖται πρὸ τῆς θριαμβευτικῆς ταύτης ἀναχωρήσεως τῶν ἀμαξοστοιχῶν καὶ μετ' αὐτὴν ἡ τέλεσις ἐπιβλητικῶν τελετῶν πρὸς μνήμην τοῦ γεγονότος. Αἱ τελεταὶ αὗται περιλαμβάνουσι καὶ ἀστικὴν καὶ βιομηχανικὴν πομπήν, παριστῶσαι τὴν νεωτέραν πρόσδον, ἐπέραν πομπὴν παριστῶσαι τὴν ἀπόβασιν τοῦ Κολομβοῦ καὶ ἐστορικὰς σκηνὰς τοῦ βίου αὐτοῦ, τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος τοῦ Κολομβοῦ ἐν τῷ Κεντρικῷ "Ἄλσει, μεγαλοπεπέλες συμπόσιον καὶ ὄρχησις. Προέχοντες πολλὰ τὰς Νέας Ὑόρκης, περιλαμβάνοντες μέλη ἐσπανικῶν καὶ ἴταλικῶν ἐταιριῶν, τελειοποιοῦσι τὰ σχετικὰ τριδιά.

Νεαρὸς παῖς, υἱὸς τοῦ ἔκδότου τῆς Σημαίας τῆς Φλωρίδος, παρασκευάζει διὰ τὴν ἔκθεσιν πίνακα τοῦ ἐπὶ δούλου φαίνεται χάρτης, ἐν ᾧ δὲ ἐντειμένων ιδίων τεμαχίων ἐπιτοπίου ζύλου τῆς Φλωρίδος θὰ παρίσταται ἐκάστη χώρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ ἐν τῇ διευθύνσει ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν προτίθεται νὰ ἰδρύσῃ πλησίον τοῦ κτερίου τῶν γυναικῶν κατάστημα διὰ παῖδες τῆς σηνῆς κοσνῆς ἀναπαύσεως διὰ μητέρας καὶ παῖδας. Ἡ διὰ τὸ ἴδρυμα τούτῳ διαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 28,000 δολαρίων, ἡ δὲ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ τοιαύτη εἰς 10,000 δολαρίων, σκοπεῖται δὲ ἡ συλλογὴ τῶν ποσῶν τούτων διὰ συνδρομῶν. Πιστεύεται ὅτι τοιοῦτο τὸ ἴδρυμα ἐν διαφοροῖς δύνανται νὰ ἔχῃ διάφορες καὶ διὰ περιθύλωνται, καθ' ḥην στιγμὴν οἱ γονεῖς αὐτῶν ἐπισκέπτωνται τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἔκθεσεως, θὲτοποίησις ἀλλοθὲ; καὶ μέγα εὐεργέτημα.

Ἐπιγειρήματα διὰ τοῦ μέτρου τοῦ νὰ εἰρίσχηται ἀνοικτὴ ἡ Ἐκθεσις κατὰ τὰς κυριακὰς ἡ κατὰ αὐτοῦ γίνονται δεκτὰ ὑπὸ τῆς Εθνικῆς ἐπιτροπῆς τῇ 24/6 ὁκτωβρίου.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ Ἐταιρία θὰ ἔκθεση ἀντίτυπα τῆς Βίβλου ἐν περδικοστίαις διαφόροις γλώσσαις.

Ἐν τῶν μάλιστα ἐνδιαφερόντων ἐκ θεμάτων τῆς βρετανικῆς ἐν τῇ τοῦ Σικάγου ἔκθεσις ἐπιτροπῆς ἔσται πίνακις ἐν μεγάλῃ κλίμακι, δεικνύων τὰς ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ ὑπὸ "Ἀγγλων γενομένας ἀνακαλύψεις. Μολονότι δὲ Κολομβος ἀνεκάλυψε τὰς δυτικὰς Ἰνδίας ἡ τιμὴ τῆς πρώτης ὁψεως τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου φαίνεται ὀφειλομένη εἰς τὸν Σεβαστιανὸν Κάμποτ ἡ δὲ σειρά τῶν μετέπειτα ὄνομάτων ἄγγλων ἔξερενητῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι μακροτάτη καὶ διάσημα περιλαμβάνει πρόσωπα, ὡς τὸν Ράλεϊ, τὸν σίρ Χάμφρεϋ Γκλίμπερτ, τὸν σίρ Χιούγκ Γουέλλοουμπάνη, τὸν Φόρμπισαρ, τὸν Δαίηνης, Οὔδσωνα, Μπάρφιν (IZ' αιών), Σκορμπούπαϊ καὶ Κούκ (IH' αιών). τὸ δὲ ἔργον, οὐτενὸς οὐτοις κατήρξαντο, συνεγίσθη κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα ὑπὸ τῶν Ρός, Πάρρου, Φραγκλίνου, Κόλλιντον, Μακλούρ, Μάκ Κλίντον, Νάιφες καὶ Μάρκεμ. Ἐκ τούτου κατεργάνται διὰ πολλὴν ὑπάρχει ὑλη πρὸς καταρτισμὸν χάρτου, οἷος δὲ σχεδιαζόμενος.

ΤΑ “ΦΑΣΜΑΤΑ”.

Τὸ πό τὸν ἀνωτέρῳ τίτλῳ ἐγένοντο ἐσχάτως ἀποκαλύψεις τινὲς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρόσωπα, ἀγνωστα μὲν καὶ ἀφανῆ, ικανὴν ὅμως κατέχοντα τὴν πρόσης παραγωγὴν τοιούτου ἢ τοῦ φιλολογικοῦ ἔργου ικανότητα, ἀναγκάζονται ἐλλείψει τοῦ ἀκτινοβόλου ὄντος συγγραφέως τοῦ συρμοῦ (λαν δυνάμεθα νὰ καλέσωμεν οὕτω τὸν αὐτεν ἀλα ποδε), ἢ νὰ καταρτίζωσι συλλογὴν τῶν κατὰ διαδεκάδας ἐπιπρόστιθεμένων ἀλλήλωνς χειρογράφων αὐτῶν ἢ νὰ καθύποτάσσωσι τὴν μετρίαν ἐστω φιλολογικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ παραγωγικότητα εἰς τὴν φίμην ἄλλου—πολλάκις φίμην μόνον κτηδαμένου—καὶ ἀποδιάνωσιν οὕτως ἐρματα τῆς τοῦ δημοσίου προδιλήψεως. Ἰδού τι ἀναφέρεται.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει μυθώδης ἀριθμὸς ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Οἱ τῆς φήμης συγγραφέως ὅμως ἀπόλαύσοντες, καταπεπονημένοι ἐκ τῆς ἐργασίας, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς πάσας τὰς διαβιθαζούμενας αὐτοῖς αἰτήσεις. Τί λοιπὸν πράττουσιν; Προσκαλοῦσιν ἐν «φάσμα», ἵτοι ἔνα ἡ πλειστέρους νέους ἀγαθῆς θελήσεως, ἀφανεῖς ὅμως καὶ ἀγνώστους, οἵτινες, ἀδυνατοῦντες νὰ διαθέσωσι τὰς ιδίας αὐτῶν συγγραφές, εἰσὶν ἔτοιμοι εἰς δημοσίευσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα ἄλλου ἀντὶ ἐντίμου ἀμοιβῆς.

Εἰς τῶν νέων τούτων (τῶν φασμάτων, ὡς καλοῦνται) παρέσχεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Tit-Bits» λίγα περιέργους πληροφορίας περὶ τε ἐκυροῦ καὶ τῶν ἐν τῷ φασματικῷ τούτῳ ἔργων συναδέλφων αὐτοῦ.

Αἱ σχιαὶ αἱ αἴται τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐπαξίωσι ἀνταμείβονται.

Ἀγνωστος συγγραφέως πλείονα ωφελεῖται, διετιθέμενος τὸν καλαμον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπηρεσίαν περημισμένου μυθιστοριογράφου, παρὰ δέσα θὲτορίζετο ἀν δὲ εὐθείας εἰς τὸν ἔκδοτην ἀπετείνετο.

Οἱ διασημος συγγραφέως, ὅστις θὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ἔργου τινὸς 500 λίρας στερλίνας (ἵτοι 12,500 φράγκων) παραδίδωσι τὰς 200 λίρας στερλίνας (ἵτοι 5,000 φράγκων) εἰς τὸν ἀφανῆ αὐτοῦ συνεργάτην, ἐνῷ ἂν δὲ τελευταῖς οὕτως ἐδημοσίευε τὸ αὐτὸν ἔργον ὑπὸ τὸ ίδιον αὐτοῦ ὄνομα 0λὲ ἔκδοσινε κατ' ἀνώτατον ὅρον 100 λίρας στερλίνας (ἵτοι 2500 φράγκων).

«Πλῆρες λοιπὸν ἔχομεν συμφέρον νὰ ἔχακολουθῶμεν τὴν δόδον ταύτην καὶ νὰ τηρῶμεν πιστῶς τὸ ἀπόρρητον, — λέγει ὁ συντάκτης τοῦ «Tit-Bits». «Ἐνιοι τῶν συγγραφέων, ὑπὲρ ὧν εἰργάσθην μοὶ ἐδίδον τὸν σκελετὸν τοῦ μυθιστορίματος ἵ, ἄλλου παραπληγίου ἔργου, ὑπερ φράγκων νὰ γράψω, οἵτως ὥστε ἀπέμενεν εἰς ἔμε νὰ προσθέσω τὸν ἀπαίτουμενον διάκοσμον.

«Ἄλλοι μοὶ ἐπέτρεπον νὰ ἐνεργήσω κατὰ βούλησιν, δημερούμενη δηλονότι νὰ παραδώσω ἀριθμόν τινα γραμμῶν ἵ, σελίδων καὶ νὰ εἴρω δηδιος τὸν τίτλον καὶ τὸν μύθον τοῦ μυθιστορίματος. Συγγραφέως, ἡ φήμη τοῦ δούλου στερρῶς εἶναι πεπαγιωμένη δύναται νὰ πράξῃ τὰ πάντα οὕτω, τὸ φασμά δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ βασανίζῃ τὸν ἔγκεφαλον τοῦ δούλου τοῦ τίτλου καὶ δύναται νὰ παραγάγῃ εἰς φῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πάτρωνος αὐτοῦ ἔργα, φρούδα τὸν γαρακῆρα, ἀτινα οὐδέποτε ἵδυνατο νὰ σκερθῇ διὰ τὸν κατήρξαντο νὰ διοβάλλῃ εἰς ἔκδοτην πρὸς ἔκδοσιν, ἀν δὲ διός δημερούμενη τὰ γειρόγραφα αὐτοῦ».

Φασμα τι διηγεῖται διὰ λαβόν ἐντολὴν ὑπὸ γνωστοτάτου συγγραφέως νὰ καταρτίσῃ ἔργον, ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως πρὸς ἔξαντλησιν ἵμισείας δωδεκάδος γειρόγραφων, ἀποτελούντων τὰ πρῶτα αὐτοῦ δοκίμια, ἀτινα εἰγον τελέσει τὸν κύκλον πάντων τῶν ἔκδοτῶν τοῦ Δούδινου, ἀλλ ἀνεπιτυχῶς. «Ἄρθρον, διὲ ἔκάστην στήλην τοῦ δούλου διευθύνης ἐφημερίδος ἵρνθη νὰ πληρώσῃ δέκα σελλίνια, κοσμηθὲν ἡπαξ διὰ τοῦ ὄντος τοῦ συγγραφέως τῆς ἐποχῆς, ἐπρωμήθευσεν εἰς τὸν γράφωντα αὐτὸς 75 φράγκων διέκάστην στήλην ὁ συγγραφέως ἔγκατελιπε τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀμοιβῆς εἰς τὴν σχιαὶν αὐτοῦ, ἥτις ωφελήθη ἐπαρκῶς διὰ τοῦ μέσου τούτου.

Οἱ μεγάλοι μυθιστοριογράφοι, οἵτινες καταρτίζουσιν εἰς τὰ ταπεινὰ ταῦτα μέσα θεωροῦσι τὸ ἐκ τούτων κέρδος αὐτῶν ὡς διάσημος θε-